

Összekulcsolom kezeimet, és észlelem az ujjaimat, ahogyan egymáshoz illeszkednek, és egy egységet alkotnak.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Elmondhatjuk, hogy nemcsak mi vesszük magunkhoz Krisztust, hanem Krisztus is magához vesz valamennyiünket. Barátságot köt velünk: *Ti a barátaim vagytok* (Jn 15,14). Sőt, mi az életünket neki köszönhetjük: *Aki eszi az én testemet, általam fog élni* (Jn 6,57). A szentáldozásban titokzatos módon megvalósul Krisztus és a tanítvány ‘egymásban léte’: *Maradjatok meg bennem és én tibennetek* (Jn 15,4).¹³

Valóban hasonlít az ‘egymásban létünk’ ahhoz, ahogy a Szentháromságban Jézus él az Atyával? Ahogyan ők egyek, mi is egyek lehetünk (vö. Jn 17), nem csak majd valamikor, hanem itt és most, mert ezt ajándékuul adja nekem a szentáldozásban? Ahogyan a bor és a víz szétválaszthatatlanul összekeveredik az adományok előkészítésekor, részesülhetünk istenségében, mivel ő is részese lett emberségünknek?¹⁴ Nem tudom felfogni, de elidőzöm ennél a nagy titoknál, közel engedem magamhoz, ízlelem a hatását.

¹³ II János Pál, *Ecclesia de Eucharistia*, 22.

¹⁴ Vö. az Eucharisztia liturgiája, Az adományok előkészítése.

Segíts, kérlek, hogy ne megszokásból és tudatlanul vegyelek magamhoz téged, hanem tudjak vágyani erre a meghitt barátságra, egyesülésre, amiben végre életre találhatok!

Üdvözlégymária

Meghívás, életre váltás

Képzetelemmel előre látom a következő szentmisét, amelyen részt veszek. Mi emlékeztet majd arra, hogy megtörténik ez az egyesülés Krisztussal?

Az Atya, a Fiu és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

barátság, egyesülés, egymásban lét